

**ХРИСТО СМИРНЕНСКИ
ВИДЕНИЯ ИЗ СЪВРЕМЕННА
БЪЛГАРИЯ
ЗАГЛАВИЯТА РЕКВИЗИРАНИ
ПО СЛУЧАЙ КОНГРЕСА**

chitanka.info

III. В полите на Витоша

От Красно село, чак до подножието на Витоша, вледенената снежна покривка блести под болните лъчи на зимното слънце като огромна седефена черупка на мида. А възвисяла се, мълчалива и студена, Витоша тръпне в белия си изпокъсан шал... В княжевския трамвай е почти празно. Скрибуцат колелетата, мънка си нещо кондукторът и заели два срещуположни ъгли, седят в блаженоцелокупие двама чичовци. Единият има нещо алтенберговско в погледа си, а другият въобще не прилича на никого. Седят двамата мирно и тихо, свалят от време на време калпаците си, усмихват се самодоволно и пак седят мирно и тихо. А трамваят скрибуца печално, вихърът пилее снежни коси по полето и по билото на Витоша от време на време бликват облачета от снежен прах.

— Ти, байо, къде ходиш? — интересува се кондукторът.

— Кой, аз ли?... Никъде.

— Ами цял ден в трамвая си! От Горна баня ли си?

— Кой, аз ли? От Търновско съм.

— Да не си делегат за конгреса?

— Кой, аз ли? Делегат тебе да съм.

— Ами какво правиш цял ден в трамвая?

— Та нали видиш — возим се...

Трамваят скрибуца, любопитният кондуктор отива да даде билет на току-що качила се женица с орлов нос и остра суха брадичка, а двамата делегати се усмихват и разговарят:

— И пиротският е дълъг, ама княжевският най-дълъг.

— Може да се отвози човек.

— Разбира се, може — шепне делегатът, приличен на Алтенберга, и се усмихва в дипломатическо целокупие.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.